

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: DER VAR EN PRINS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "DER VAR EN PRINS", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 218. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg02-shoot-workid78600/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2021)

Anvendt udgave: Samlede Værker

hvor stort og smaat i Flæng
er gammelt slidt Bohave,
givet hver Gadedreng
som Arv i Vuggegave!

Jeg rider heller ud,
hvor Vejene gaar vilde,
hvor nogle fandt sin Gud,
og andre bar sig ilde,

hvor nogle red i Glans
ind under lyse Porte,
og andre gik fra Sans
og blev for evigt borte.

DER VAR EN PRINS

Der var en Prins, og det var mig;
han fødtes under Lykkens Tegn,
men da han kunde gaa, hans Vej
ham førte ud i idel Regn;

han vilde Lys, han sprang mod Sol,
løb evig efter Solopgang,
men om han jog fra Pol til Pol,
bestandig Regnen om ham sang.

Og faldt der Sol en stakket Stund
om, hvad hans Hænder hastigt greb,
bestandig fra hans Hjærtbund
de sørgeligste Sange peb.

Faldt i hans Hænder Livets Guld,
lo mod hans Øje Lykkens Glans,
bestandig saa hans Sjæl kun Muld,
og Haanden bar en vissen Krans.

Og dog — dybt i ham ligger gemt
en Tro paa Livets gyldne Brus,
en Stræng, der sagte bæver, stemt
til Sang om Solblæsts Sejersrus.

Og maa han jamre, klage dybt
for, hvad han evig om sig ser,
han ejer i sin Sjæl en Krypt,
hvor Morgenbrisen solfrisk ler.

NYTAARSNAT 1895—96

I Nat er Jorden lys af Sne
og alting hvidt og skært at se
i Maaneskin,
slet ingen Lyd og ingen Vind,
saa uberørt det hele
som Aaret, der om lidt gaar ind.

Du hvide Nat! du nye Aar!
giv mig blot ikke værre Kaar
end dem, jeg bær!
Vær med din rene Ro mig nær
og skænk mig ét: lidt Lykke
for dem og det, som jeg har kær!
